

EL

MÚSICA ■

El retorn per sorpresa de Manel amb un nou EP de vinil el 16 d'abril

TECNOLOGIA ■

FreshUp, un dispositiu portàtil que elimina a l'acte la mala olor de la roba

ECONOMIA ■

L'impacte de la Covid-19 al turisme i la necessitat de repensar-ne el model

MAGAZÍN

Dijous, 1 d'abril de 2021

MAGDA GREGORI

"Aragonès està construint la seva vida política, però també la seva personal"

ENTREVISTA

MAGDA
GREGORI

“A través de tretze històries de dones sanitàries he fet un recorregut per la vida”

És vital, xerraire, mou les mans quan parla en un llenguatge ple de convenciment. Li agrada explicar històries, històries reals, viscudes pels personatges als quals ha dedicat els seus darrers dos llibres i també els dos darrers anys: és Magda Gregori, periodista, escriptora i politòloga, nascuda a Vilamajor (Noguera), i ha fet seva l'experiència de 13 dones del món sanitari amb 'Salut! La vida amb elles', que es pot trobar a les llibreries des del mes de gener, just un any després de publicar 'Pere Aragonès, l'independentisme pragmàtic', que torna a estar d'actualitat per la possibilitat que sigui el proper president. Gregori afirma que és un home molt ordenat, prudent, especialment conciliador i que es preocupa per tot el que passa al seu entorn.

**Text: Gina Domingo
Fotografia: Amado Forrolla**

Treure al carrer dos llibres en dos anys no és fàcil, i més quan són projectes reals, on la ficció no hi té cabuda. No hi ha inventiva possible i, per tant, s'ha de fer un seguiment acurat de cada història. Un treball periodístic de primer ordre on les realitats diverses que es mostren estan plenes a la vegada de vida, sentiments i pensaments dels protagonistes.

Dos llibres en dos anys. Vostè és molt prolífica.

Bé, els dos llibres s'han acabat publicant en poc espai en el temps, però realment el de Pere Aragonès, per exemple, es publica el 2020 i es va estar treballant durant tot el 2019 i el de *Salut! La vida amb elles* també es treballa durant aquest any i s'ha publicat ara. Són dos projectes diferents. El de Pere Aragonès va ser un treball molt polític, molt de dia a dia, seguint-lo durant quasi un any i la veritat és que el vaig fer més des de la meua vessant de politòloga. L'altre va ser més un projecte a llarg termini i té un altre objectiu, que és el de donar visibilitat a aquelles malalties que afecten principalment les dones.

Tenen alguna cosa en comú els dos llibres?

Sí, i és potser una dèria meua. El llibre de *Salut!*, el que fa és explicar la feina científica de 13 dones dins el món sanitari però, a la vegada, també mostra com viuen la professió; les seves sensacions més íntimes, les contradiccions, els dubtes, les pors, més

enllà de les seves forteses. I en el cas del llibre del vicepresident, també és això, perquè evidentment es parla de la seva vida política, de la seva trajectòria, d'ideologia, però també he intentat mostrar facetes molt més personals. Aragonès està construint la seva vida política, però també la seva personal. Són llibres molt diferents però que mantenen certes similituds.

El llibre *Salut! La vida amb elles*, pot semblar una mica oportunista, donat que vivim en plena pandèmia...

Vaig començar a fer les trobades per aquest llibre a finals de l'any 2019 i la pandèmia encara era inimaginable. De fet, la darrera entrevista que faig abans de la crisi és el 25 de febrer de 2020, dia en què es detecta el primer cas de la Covid a Catalunya i jo estava fent una entrevista a l'hospital de Terrassa. I aquí el llibre queda aturat. I fins a finals d'agost no vaig poder recomençar. És un llibre que estava pensat molt abans de la crisi.

Per què només parla d'elles? I ells?

És que les protagonistes del llibre són elles. Perquè l'objectiu era donar visibilitat a les dones dins del col·lectiu sanitari. Estem molts acostumats a la infermera que fa les cures, per exemple, però hi ha altres dones dins la sanitat. Hi ha moltes metgesses, cada vegada més, fisioterapeutes, etc. Al final tot i que les 13 protagonistes són dones, tothom s'hi pot sentir identificat. Al final, aquest llibre és un recorregut per la vida, perquè comença amb una llevadora i acaba amb una infermera de cures pal·liatives.

“No tinc ni idea de com ho farà Aragonès com a president, però no li agraden els focs d'artifici. És ordenat i prudent”

De les 13 històries del llibre, quina és la que més l'ha impactat?

N'hi ha dues. La Georgina Morón és pediatra a l'hospital de Sant Pau i treballa amb malalts oncològics però també està a cures paliatives. Entrar a un hospital i veure nens malalts és una situació que incomoda moltíssim. Ella explica que els nens moren en els hospitals i que passa cada dia, i aquesta és una realitat que no veiem, perquè no segueix el cicle normal de la vida i parlar tan obertament d'això genera incomoditats. La Georgina Morón fa una reflexió i diu que tenim un nom per anomenar, per exemple, la dona que perd el seu marit, li direm vídua, però realment no tenim cap paraula per anomenar uns pares que perden el seu fill. L'altra història és la d'una infermera de cures paliatives de l'hospital de Vic. Aquesta va ser la primera persona que em va parlar més obertament de la mort amb una serenitat envejable. He de dir que va ser una entrevista que em va tocar fort, vaig necessitar dies per recuperar-me'n.

No ens agrada parlar de la mort...

Estem acostumats que ens parlin de la mort en moments molt puntuals, a veure-la com una cosa molt llunyana, fins i tot com si no formés part de la vida. Aquesta infermera, en un moment donat de la conversa, em va preguntar: “Tu has pensat en la teva mort?”, clar... això et deixa molt descollocada... Ella, al final el que deixa clar és que la mort és molt més fotuda per al que es queda que per al que se'n va. I que al final fins i tot esperant la mort es pot arribar a somriure.

Vostè ha recorregut tot Catalunya per fer aquest llibre?

Sí, perquè l'objectiu era mostrar diferents perfils professionals però també des de diversos punts del territori. Jo soc molt poc centralista. M'agrada donar veu al territori.

I l'atenció sanitària, com l'ha vist?

Totes les entrevistades creuen que hi ha una manca de recursos important i que el que es va perdre amb la crisi de 2008 no s'ha recuperat. Però també he de dir que quan coneixes aquestes professionals realment penses que estem en molt bones mans! Sort en tenim, que ens acompanyin en moments delicats! I això sí que s'ha de valorar del sistema públic i que potser no ho valorem fins que ens manca.

Canviem radicalment de tema, vostè va publicar el 2020 *Pere Aragonès, l'independentisme pragmàtic*. Com és el futur president Aragonès?

És un home molt ordenat. En aquest sentit és molt cartesià, jo crec que això el diferencia del seu líder, en Junqueras, que és molt més barroc i més intuïtiu. Aragonès és prudent, tot i que a ell no li agrada aquest adjectiu; davant dels focs és fins i tot reservat. Però de portes endins, quan el coneixes, és una persona propera, xerraire; amb molt sentit de l'humor. A veure [rialles], aquest sentit de l'humor te l'has de guanyar... és un gran imitador, fins i tot dels seus rivals. Es preocupa molt pel seu entorn políticament i personalment.

L'adjectiu de pragmàtic no quadra gaire amb la imatge que dona...

“S'ha de valorar el sistema públic de salut que tenim. Penso que estem en molt bones mans”

Bé, pragmàtic és com en general crec jo que afronta la vida, més enllà de la política. L'independentisme pragmàtic és perquè al final ell creu que l'1 d'Octubre, l'independentisme arriba a una posició a la qual no havia arribat mai. Però, al final, també s'adona que no és suficient i que qualsevol pas que es vulgui fer endavant en el camí cap a la independència ha de partir d'aquesta posició. És a dir, si tu fas un pas endavant has de poder resistir en aquest nou embat per després no haver de fer marxa enrere.

Com afronta les crítiques, els embats polítics?
Intenta establir molta distància i que l'afecti

al mínim possible. Un dia em comenta... “M'he tret el Twitter del mòbil”... i jo em quedo parada perquè, al final, vols saber sempre el que està succeint, però Aragonès em va explicar que necessita establir una certa distància amb el que passa. De fet, el que volia és allunyar-se del soroll o xivarri d'algunes xarxes i centrar-se en el que passa realment. Jo crec que és important en política i també en general en el món en què vivim saber establir unes distàncies en la gran selva que són les xarxes. Al final, fins i tot, és una forma d'autoprotegir-te. Has de pensar en la teva feina i Aragonès, que és tan ordenat, vol tenir molt clar en cada moment el que ha de defensar.

Creu que Aragonès pot ser un president que aporti una certa serenitat a la política catalana?

Aquesta pregunta me l'han fet fins i tot abans que se sabés el resultat de les eleccions i la veritat, no ho sé. Jo el que he fet és un treball periodístic en el qual he intentat mostrar les seves facetes polítiques i també personals. Del que Aragonès farà com a president no en tinc ni idea. Ara, també he de dir que, per la manera com ha treballat fins ara, és molt poc amant dels focs d'artifici i, per tant, crec que potser sí que pot portar certa serenitat a la política catalana o capacitat per intentar fer d'interlocutor entre diferents actors.

OPINIÓ

Francisco Castro

DES DEL DRON

Un exèrcit sense ultres

Al final un jutge va decidir que el xat en què militars retirats demanaven afusellar 26 milions d'espanyols i de fer un alçament militar era cosa de "llibertat d'expressió" i que, total, era una conversa personal. M'agradaria saber què diria aquest mateix jutge, o qualsevol altre, si surt a la llum un xat privat de segons quins polítics *radicals*, per exemple, independentistes catalans, parlant de carregar-se a qui sigui. Crec que la resolució tindria un altre camí.

Les forces armades espanyoles no van fer la transició democràtica quan els tocava. De fet, a dia d'avui continuen sense explicar als futurs comandaments el que els haurien d'explicar tots els dies per tal que sabessin recitar de memòria: que Franco i gairebé tot l'exèrcit, el 36, van fer un cop d'estat i que es van convertir, durant quatre dècades, en una eina d'opressió, violència i violació sistemàtica i sistemàtica de drets humans. Que se centraren en el centre, la centralitat, és a dir, Madrid castís i ranci, negant l'existència de realitats, ja no diré nacionals sinó simplement culturals (en sentit ampli, no folklòric) a qualsevol altra *regió* d'Espanya que no fos la del xotis, els *callos* i la florista que va i ve pel car-

rer d'Alcalà. No passaria res per formar així els militars. No passaria res perquè els nostres soldats tinguessin una profunda formació en valors democràtics de respecte i tolerància amb qualsevol mena d'opinió política, sempre que es moguéssin dins dels límits de la democràcia.

Però en fi, està ben estudiat: Vox és la força hegemònica entre els vots dels

Vox és la força hegemònica entre els vots dels militars professionals

militars professionals; concretament, a les casernes de la Guàrdia Civil guanya sense competència (apareix a les actes de les subdelegacions del govern de cada circumscripció). Abans era el PP. Ara és una formació d'ultradreta. I jo dic que tenim un problema com a societat quan les forces armades, aquestes que diuen que serveixen a tots i totes

(per tant, també als independentistes catalans, per exemple), no són en cap cas un reflex de la pluralitat que hi ha al país al qual teòricament diuen servir. Perquè l'Estat espanyol és plural en allò que fa referència a opcions polítiques, però en el món militar és monocolor. Això és un problema. A Espanya, insisteixo, les forces armades no van fer la transició. I ja fa molt que es va morir Franco. No pot ser que els exèrcits estiguin tan escorats cap a una determinada ideologia que implica una determinada manera d'entendre temes tan sensibles com què entenem per Espanya o si volem monarquia o república o un referèndum en el qual se'ns demani per la independència. Hauríem de tenir un exèrcit amb aires més alemanys. Però és clar, això implicaria governs capaços d'agafar-se seriosament la labor de depurar ultres de l'exèrcit (no hi deuen ser) i de democratitzar les forces armades sí o sí. Al juny, a Alemanya van dissoldre part de la seva unitat d'elit perquè hi havia sospites de presències ultres a dins. Hi havia massa pudor nazi.

No és una cosa menor. Però aquí sempre anem tard en tot. Ultratard en tot.

Carles Duarte

Fúria infinita

Nascut a Caimari l'any 1984, Jaume C. Pons Alorda ha esdevingut una de les personalitats més brillants de la nostra literatura. Poeta, traductor, narrador i professor, la seva trajectòria ha assolit fites tan excepcionals com el poemari *Cilici*, la novel·la *Ciutat de Mal* o la traducció de *Fulles d'herba* de Walt Whitman, àmpliament valorades per la crítica i reconegudes amb premis importants. Ara ens ofereix amb *Riu, bèstia*, un nou i esplèndid esclat de talent. Vitenc i apassionat, hi escriu: "Jo soc un poeta religiós/ però la meva religió/ no és la vostra/ sinó l'amor/ d'estar enamorat/ de totes/ les coses". I tanmateix, defugint la ingenuïtat, observa amb lucidesa severa la inconsciència humana davant dels residus que generem ("Un continent de plàstic/ és el taüt que ens aniquilarà") o davant dels animals que sacrificuem per nodrir-nos-en ("l'engranatge caníbal/ d'aquest desastre") i les limitacions de la nostra existència ("Per què no m'havies dit mai abans/ que en realitat som tan poca cosa?"). Però dins de *Riu, bèstia* predominen el goig, la solidaritat ("Si algú mor/ morim tots./.../Totes les coses/ representem/ totes les altres") i

l'esperança ("Resistiu, bones gents./ Batalleu, batalleu./ Com ells i com tants altres./ Vindran més temps obscurs,/ però serem més clars").

Jaume C. Pons Alorda, sense arraconar una mirada exigent, descarnada i fins i tot a cops escatològica envers la realitat, no desisteix de celebrar del món ("Càrritx. Pi blanc. Llenrisquera./ Si

Jaume C. Pons Alorda no desisteix de celebrar del món i de convidar-nos a fondre'ns-hi

hem vingut fins aquí/ és per perdre'ns") i de convidar-nos a fondre'ns-hi, com succeeix amb els magnífics versos que tanquen el volum: "No entrem dins el foc/ per immolar-nos, sinó/ perquè les flames brillin/ una mica més". Ara bé, la impressió d'entusiasme abrindat, d'optimisme encomanadís que de vegades ens transmet Jaume C. Pons Alorda no

ens ha de distreure de la saviesa que traspuen molts dels seus versos: "Quin contenidor/ més extraordinari/ que és el Temps:/ dins Seu no hi ha res/ que no hi càpiga", "tot té un acabament, l'esperit/ està servat per una llei inevitable:/ que el cos sempre és la tomba de l'ànima", "Així nosaltres ens delitem/ per podrir-nos/ lenta/ ment/ encara que no ho sabem/ en aparença." El llibre conté poemes dedicats a Lluís Solà o Lucia Pietrelli i inclou citacions d'alguns referents de Pons Alorda: Antònia Vicens, Zoraida Burgos, Margarita Ballester, John Keats, Joan Sales, Josep Ramon Roig, Lluís Calvo i Jesús Moncada. El volum es completa amb un preciós epíleg d'Ester Xargay, que es clou amb unes paraules de Jaume C. Pons Alorda sobre Carles Hac Mor: "Gràcies a vosaltres, i sobretot a tu, Carles Hac Viu, confirmo que hem de viure des de la fúria infinita de la vida, car tot és exaltació i eufòria, incontinença i celebració", un text en què, al capdavant, Pons Alorda ens parla de la seva manera de pensar i de sentir, del compromís amb la vida que il·lumina des de l'inici les pàgines de *Riu, bèstia*.

OPINIÓ

Josep Burgaya

DES DE FORA

L'espectacle continuarà

Catalunya no té govern, però té i tindrà dosis enormes d'escenificació. Fa anys que estem sense qui ens governi, cosa força evident en els temps de pandèmia que hem viscut, i no sembla que l'excepcionalitat del país apressi ningú. Els aprenents de bruixot diuen que l'important és controlar els *tempos* polítics, no precipitar-se. No importa el temps, les urgències, ni les mesures polítiques que no poden esperar. Els trens van passant per a desesperació d'una societat que, quan va a votar, prefereix fer una afirmació d'identitat més que no pas una aposta per algú que li pugui resoldre les coses, o almenys intentar-ho. La política ja fa temps que no està en mans de polítics, sinó de guionistes que fan servir actors per explicar-nos històries que ens emocionin.

Pere Aragonès ha estat derrotat per segona vegada. És la història d'una humiliació anunciada. En part una *vendetta* entre enemics íntims, però sobretot la posada en evidència que el domini de la situació està en mans de Waterloo i de la seva secció de l'interior. Sembla que tothom ho ha entès, menys Esquerra Republicana, convençut aquest partit que si està disposat a prendre's tot l'oli de ricí que faci falta, al final aconseguirà el poder. La presidència tot s'ho val. El que no semblen captar és que, quan els entreguin nominalment la vara de comandament, aquesta estarà buida de contingut, sense cap credibilitat i amb un president emmanillat. Un cop més, un vicari. ERC tindrà nominalment la presidència, però no obtindrà ni el poder ni els deixaran governar. Aquest és el marc fixat per JuntsxCat. Laura Borràs exercirà, com ja ho fa, d'evident mestressa del negociat barceloní, mentre

l'estratègia i el predomini institucional i polític és trasllada a un quimèric Consell per la República que, tema menor es veu, no ha elegit ningú. Entremig, els republicans hauran hagut d'entregar la seva estratègia política a Madrid i Brussel·les, que es posarà al servei del conflicte obert i continuat amb l'Estat que vol Carles Puigdemont.

Suposo que qui ha dissenyat l'estratègia d'ERC es deu considerar una llumenera, però en realitat sembla exercir d'enemic. Quan la darrera setmana de la campanya electoral van voler tancar ostentósment la porta a un pacte d'esquerres amb el PSC i els Comuns,

ERC tindrà nominalment la presidència, però no obtindrà ni el poder ni els deixaran governar

des del local de campanya de Junts van brindar amb cava. Acabaven de fer els republicans presoners de la seva estratègia, havien entrat en el seu marc polític i mental. Es tancaven a qualsevol altra possibilitat o alternativa, que és, al cap i a la fi, el que els hauria fet forts en la negociació. El menyspreu expressat cap a Salvador Illa, ben ostentós i desagradable perquè ningú dins el món independentista els pogués acusar de possibles "traïdors", va resultar un evident tret al peu, una autolimitació que avui paguen cara, tot i que qui més ho sufraga és la societat catalana, que hauria tingut una oportunitat de

sortir d'una divisió de blocs que l'ofega. Aposta conservadora i aparentment poc arriscada: continuar amb l'estratègia irredemptista. Per dissimular que entre esquerra o dreta, havia fet aquesta darrera opció, van creure que calia abraçar-se al més fort possible amb la CUP, fet que, al seu entendre, forçaria Junts a entregar-se fàcilment a un pacte. Vist des de fora, no sembla una gran idea que per convèncer un partit liberal-conservador t'hi presentis amb un acord programàtic amb un partit que es defineix ell mateix com a "anti-sistema" (una cosa ben estranya aquesta, si s'analitza la sociologia i localització del seu vot). L'argument per allargar l'agonia política els havia estat servit amb safata a aquells que tenen tot el temps del món i cap ganes que Catalunya tingui un govern efectiu i encara menys convencional.

Probablement al final, esgotant els temps, hi haurà alguna mena de pacte que pot resultar força vergonyant per ERC. JuntsxCat pot tenir la temptació de forçar noves eleccions, però fins i tot el molt activable electorat independentista sembla mostrar signes de cansament com ho expressen els vuit-cents mil vots menys obtinguts a la darrera cita. La demoscòpia els ho desaconsellarà. Probablement tindrem govern, però altra cosa serà que pugui governar en un clima amb tantes malvolences i comptes pendents. De fet, però, en la política actual ja no va d'això sinó d'ocupar l'espai per poder actuar. Serà com anar al teatre amb uns quants escenaris oberts al mateix temps i a la mateixa sala. Per alguns, la perspectiva deu resultar emocionant, per altres, pur avorriment d'una obra ja molt vista.

Juan Juncosa

Setmana Santa

Si mirem Setmana Santa només pel vessant lúdic, és a dir, la part festiva al costat de l'arribada del bon temps i de més llum solar, és una cosa genial. Ens permet desconnectar, descansar i relaxar-nos. Tots aquests adjectius i més són molt necessaris. Fer una petita pausa de tot sense objectius. És a dir, no pensem a recarregar piles, que això ja succeirà per si mateix. No pensem en res, ni preparem res que tingui a veure amb metes, treball, etc. Només descansar i gaudir d'això. Desconnectar-se per complet. Una setmana per a aquells que tinguin sort o només uns dies els que podrien

semblar menys afortunats. Poder desconnectar i trobar pau per uns dies és una cosa no sols meravellosa, és a més

Poder desconnectar i trobar pau per uns dies és necessari

necessari.

Per tant, l'important no és quants dies tinguis, és que siguis capaç de

descarregar-te de totes les preocupacions i gaudir dels dies que tinguis. Gaudeix la platja si t'és possible, el camp o el passeig per la zona verda de la teva ciutat. Sent els sons de la vida. Els ocells, els somriures dels nens, l'aigua en moviment, el vent acariciant els arbres. Asseu-te inspirat com poeta que no necessita paraules. Cerca només la musa de la inspiració. La musa que et porti a sentir-te bé, a sentir-te lliure, a sentir-te sense pesos. Asseu-te al sol, tanca els ulls i deixa volar la teva imaginació fins que et faci somriure.

LLIBRES

CRÍTICA LITERÀRIA

Dolors Altarriba

Absteniu-vos-en els lectors amb pressa

A *Idaho* hi ha passat un fet que té a veure amb una mort, la de la May, i una desaparició, la de la June. Però això, tot i ser el centre d'atenció de tots els personatges del llibre, no té importància. La importància es dona en aquest llibre, de l'escriptora nord-americana Emily Ruskovich, en l'amor, el perdó, l'amistat i l'oblit, tot això que passa durant una vida. En Wade i la Jenny viuen en un lloc feréstec, a la muntanya, amb les seves filles, la June i la May. Un dia van al bosc a recollir llenya i la Jenny mata la May amb un destralló amb un gest que a la June "li sembla familiar". En aquest moment, la June es posa a córrer i desapareix. Les dues nenes van apareixent pel llibre amb els seus jocs i les seves converses però sobretot en el record o intent de recompondre tota la situació que practica l'Ann, la segona muller d'en Wade. La Jenny és a la presó i el seu dol i culpa assumida sense paliatius són presents en totes les seves accions.

Podria haver estat i, seria l'esperable per la majoria de lectors, una obra centrada en aquesta mort i fer sorgir tota la part més fosca de la condició humana, però Emily Ruskovich opta per una altra cosa: fa un retrat d'uns personatges destrossats per una ferida que ja no es cura i on la tristesa es percep a flor de pell, més que l'alegria. L'autora ho explica com si fos un trencaclosques i, per tant, al lector no li queda cap més remei que seguir capítol a capítol l'estat d'ànim d'aquests personatges espe-

rant trobar una resposta lògica. Que no vol dir que hi sigui. No és una novel·la d'un principi, un desenvolupament i un final, ja que l'autora va endavant i enrere i situa l'acció entre molts anys, des del 1973 fins al 2025, al qual encara no hem arribat. No hi ha, doncs, ni un únic protagonista, ni un únic punt de vista. Al contrari. I tots desperten sentiments en el lector: la June per la submissió total que té cap al fet, en Wade, tot i que se li endevina un punt d'agressivitat, per la seva pèrdua de memòria prematura, un fet genètic i l'Ann per la paciència i la necessitat que sembla tenir d'esbrinar el perquè. Però moltes preguntes i dubtes queden a l'aire. Incrustat en tot plegat hi apareix la música o la pintura com una columna on agafar-se per tirar endavant unes vides marcades per la tragèdia.

I atenció als darrers capítols del llibre quan es parla del significat de la paraula *Idaho* que l'Ann ens explica. Potser no és ben bé una paraula del llenguatge *shoshone* que vol dir "el sol que surt per les muntanyes". Sabem que és el nom d'un estat del nord dels Estats Units, un espai salvatge, dur i bonic alhora que no deixa de ser el mirall dels sentiments contradictoris dels personatges. En aquest estat va créixer l'autora, Emily Ruskovich, i, com els protagonistes, envoltada de muntanyes. No és estrany, doncs, que la definició d'elements naturals sigui tan precisa. Una tragèdia a vegades bonica que l'autora narra de forma extraordinària. De llegir-lo, però, que se n'abstinguin els lectors amb pressa.

IDAHO

Autora: Emily Ruskovich
Traducció: Àfrica Rubiés Mirabet
Editorial: Les Hores
Lloc i any d'edició: Barcelona, 2020
Nombre de pàgines: 398

Pere Martí i Bertran

Contes recuperats

L'Editorial EntreDos, ha recuperat un conjunt de contes considerats clàssics en el món de la literatura infantil i ens els ofereix en dos volums magnífics que en contenen cinc cada un: *En Gripau i en Gripere són amics* i *En Gripau i en Gripere van plegats*. Es tracta dels contes escrits i il·lustrats per l'estatunidenc

Arnold Lobel (1933-1987) a la dècada de 1970, que protagonitzen en Frog i en Tod, dos amics inseparables que fan de la vida quotidiana un conjunt d'aventures. Unes aventures que parlen de sentiments, d'emocions, d'il·lusions, de preocupacions... d'una manera tan senzilla i realista, per molt que arriben amb una gran facilitat als infants.

En català, ja en vam poder gaudir des de l'any 1988, traduïts per Xavier Carrasco i Nualart i publicats per Alfaguara/ Grup Promotor, amb els noms

d'en Gripau i en Gripou. Ara, EntreDos els recupera, ja que feia molts anys que estaven descatalogats, i ho fa amb una nova traducció, de Jordi Ainaud i Escudero, que ha optat, en un joc de paraules ben divertit, per anomenar-los en Gripau i en Gripere.

El primer volum, que és el que us volem recomanar avui, conté els contes següents: "La primavera", en què els dos amics gaudeixen de l'esclat de la natura i de la vida a l'aire lliure després de passar uns quants mesos hivernant; "El conte", en què en Gripau fa mans i mànigues per explicar un conte a l'amic, que és al llit, sense que se n'acabi de sortir, fins al punt que el malalt és qui ha d'acabar explicant-n'hi un; "El botó perdut", que ens recorda les rondalles encadenades i ens narra les peripècies dels dos amics per trobar un botó que en Gripau havia perdut en una passejada pel bosc; "Nedar", una divertida anècdota que pot ajudar molts nens i nenes a superar prejudicis pel que fa al seu aspecte amb segons quins vestits, i sobretot amb els banyadors, com li passa a en Gripau, que no vol que l'hi vegin perquè "faig una fila estranya, amb el vestit de bany" (p. 42); i "La carta", una bonica història d'amistat i de generositat per part d'en Gripere, que no dubta d'enviar una carta a l'amic, tot i veure'l cada dia, perquè, en Gripau li ha dit: "No m'han deixat mai cap carta. Cada dia tinc la bústia buida. Per això l'hora que porten el correu per a mi és una hora trista." (p. 55). Uns cants a l'amistat que val la pena que compartim amb els fills, amb els nets...

EN GRIPAU I EN GRIPERE SÓN AMICS

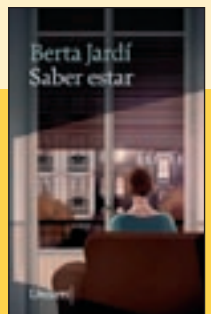
Autor i il·lustrador: Arnold Lobel
Traducció: Jordi Ainaud i Escudero
Editorial: EntreDos
Any d'edició: Blanes 2020
Nombre de pàgines: 65

NOVETATS EDITORIALS

'L'anomalia'
Hervé Le Tellier
Ed. 62

Arriba la novel·la guanyadora del Prem Goncourt de 2020, el més prestigiós de les lletres franceses, amb una història sorprenent. Un avió procedent de París aterra a Nova York després d'haver passat per una terrible tempesta. Els 243 passatgers segueixen la seva vida. Fins que, al cap de tres mesos, el mateix avió (i la mateixa gent) apareix de nou.

'Saber estar'
Berta Jardí
Univers

La senyora Mascort, vídua del cardiòleg Mascort, sap estar. La seva vida s'ha construït des d'una crosta de convencionalismes que no encaixen en el món d'avui i distorsionen la relació amb els fills. Berta Jardí narra un dia de la seva vida, des que surt a comprar una bombeta i transita per un Eixample que no és el que era però que encara estima.

'Els desperfectes'
Irene Pujadas
L'Altra Editorial

“Un estil net i vibrant, una llengua polida i ahora vivíssima, i un punt de negror i escabrositat molt saludables.” Això és va destacar el jurat del Premi Documenta dels 21 contes que configuren aquest recull d'Irene Pujadas. Alguns són irreverents, altres ratllen l'humor negre, tots són àgils i s'inscriuen en la millor tradició de la nostra narrativa curta.

'L'anell'
Jordi Llavina
Meteora

Partint d'una experiència concreta –uns dies que l'autor passa a París amb una amiga– Jordi Llavina construeix un poemari en què parla en primera persona de la vida i de les coses. De l'atzar que es concreta en la forma rodona del poema. Llavina s'ha mogut a cavall de la narrativa i la poesia, però més decantat cap a aquest últimament.

'L'independentisme en deu victòries'
Salvador Cot / Bruguera

... i al títol cal afegir-hi *que tu vas fer possibles*. Deu fites assolides pel moviment independentista que l'autor, director del digital *El Món*, creu que val la pena recordar. Des del referèndum d'Arenys de Mar fins les batalles jurídiques guanyades a Europa, una forma de veure el got mig ple que arriba enmig d'un moment de desànim.

GEOGRAFIA LITERÀRIA

Llorenç Soldevila

Casa de Martí Genís

“Érem per l'abril de no em recorda quin any. Aquella tarda no hi havia aula, com a dijous que s'esqueia. I amb l'alegria de sempre, perquè cada setmana tots esperàvem amb candeletes el dijous a la tarda, com un privilegi immens, com un parèntesi en els engorrosos estudis de cada dia; gairebé com les caravanes del desert, l'ombra refrescant del dàtil en els oasis; de seguida d'haver dinat, tots els estudiants de la meua comuna vàrem agafar la capa i el barret, i cap a fora falta gent. Érem nou, i el senyor mestre deu; més una altra colla que ens havia vingut a buscar per a anar plegats, fèiem mitja professó. Uns amb altres érem nois de tretze a quinze anys, i gairebé tots retòrics; i com aquella tarda no ens havíem de trencar la closca per a recordar cap vers d'Horaci, ja ningú no ens empetava la basa, i passàvem triomfants pels carrers de Vic ara quiets i allavores encara més, movent gresca, i dient llatínades a cada entrada on treballaven a la porta els corders escamarlats en llurs cavallets de fusta, que com ja ens coneixien no en feien cas, i tot lo més ens cridaven: -Arri a estudi, acaba cases!- Quasi bé tots amb el capot negre passat per sota el braç dret, i tirat a l'altra espatlla, i el tarot, àlies el barret, el tradicional barret d'estudiant, que era qualsevol de copa deixat per vell de son amo primitiu, i sense proporció generalment entre les seves dimensions i les del cap que coronava; el barret, doncs, tot abonyegat com era de reglament o el menys de costum, enfonsat a tapar les orelles, caigut al clatell o jugant-hi i tirant-lo en l'aire per copsar-lo o no amb les mans: tots presentàvem en conjunt un aspecte negrós típic del gremi que havia de contrastar amb les nostres cares de pa de ral: perquè tots érem xicots de pagès grossos com uns panarres, vermells com les cireres, bellugadissos com ocells, i alegres com els camps en la verdor de la primavera.”

Martí Genís i Aguilar

AUTOR
Martí Genís i Aguilar
(1847-1932)

OBRA
'Sota un tarot'
Ed. Políglota (1930)

INDRET
Casa de Martí Genís

MUNICIPI
Vic

COMARCA
Osona

Aquesta casa, situada a la cantonada de la rambla del Carme i el carrer de Manlleu, és on va néixer i viure Martí Genís i Aguilar, farmacèutic i professor d'institut, un dels components de l'Esbart de Vic, amic de Verdaguer, i màxim representant de la novel·la romàntica amb 'Julita' (1869). Proposem de llegir davant la casa un fragment d'una altra novel·la seva, 'Sota un tarot' (1876), ambientada a Vic, que narra els costums escolars d'un dijous a la tarda, dia festiu per als estudiants i aprofitat per sortir a passejar fora les muralles de la ciutat.

ENDRETS.CAT

LLENGUA

EL 9 ETS I UTS

166

CONSORCI PER A
LA NORMALITZACIÓ
LINGÜÍSTICA
CNL D'OSONA

LÈXIC

Salvem quinze mots! “A l'abril, cada paraula val per mil”

Encetem el mes d'abril parlant de paraules que comencen a caure en l'oblit. És clar que hi ha moltes que deien els nostres avantpassats que nosaltres no hem mantingut, ja sigui perquè han passat de moda –canvi generacional– o perquè aquell objecte que designa ja no s'utilitza. És el cas de 'clemàstecs' (cadena amb ganxos que servia per penjar les olles a la llar de foc) o del mot 'escadusser', que se substitueix sistemàticament per 'aïllat' o 'esporàdic'. La pèrdua d'aquests mots aboca la llengua a un empobriment progressiu que només es nota quan, per casualitat, sentim aquella paraula. És llavors que recordem que la teníem... Sí, és veritat que abans dèiem 'guipar' i ara diem 'espiar', o simplement 'mirar'; o que distingíem entre 'esgarrinxar' i 'esgarrapar', o que ens 'mudàvem', i no ens 'posàvem guapos'.

Malgrat que hi ha paraules que es perden, per contra, ens en venen de noves –els neologismes–. En aquest cas, però, majoritàriament provenen d'al-

tres llengües, sobretot de l'anglès (*catering, briefing, piling, mail...*) i catalanitzar-les forma part d'un procés llarg que quan ha arribat a bon port i s'ha trobat el mot idoni en la nostra llengua ('servei d'àpats', 'reunió', 'decapatge', 'correu electrònic'), ja hem begut oli perquè ja ens hem 'avesat' (un altre de la llista!) a dir el mot en anglès, que sembla queda més distingit i tot!

Justament, per recuperar alguns d'aquests mots perduts i genuïns de la nostra llengua, el CNL d'Osona proposa en la campanya “A l'abril, cada paraula val per mil” del 2021 trobar 15 parelles de paraules en els cartells, tenint en compte que un mot de cada parella està en desús o és poc utilitzat. Seran, doncs, 15 mots que tornaran a estar vius als aparadors dels comerços d'Osona durant el mes d'abril. Recuperem-los, diguem-los, revifem-los i tindrem un tresor!

Els trobareu tots recollits al blog del CNL d'Osona <https://blogs.cpnl.cat/concurscat/>

Us animem a seguir aquesta secció i us convidem a fer-nos arribar consultes i comentaris a través de vic.ass@cpnl.cat

Oficines i serveis:
granollers@cpnl.cat
ripolles@cpnl.cat
vic@cpnl.cat

www.cpnl.cat/xarxa/cnlosona/

ENGLISH IN A BITE

ESCOLA
D'IDIOMES
UVIC | UVIC-UCC

ANGLÈS

Animals and where they live

Spring is the time of year when we see more baby animals. The weather is warmer, the days longer, and food more plentiful. *Lambs, chicks and bunnies* are common images of spring.

This week, we're going to look at where animals live. Can you match the animals to their homes?

ANIMALS

Badger

Rabbit

Bee

Bird

Fox

Squirrel

Otter

Ant

Bear

Wolf

CATALÀ

Animals i on viuen

La primavera és l'època de l'any quan podem veure més animals cadells. Fa més calor, els dies duren més i hi ha molt més menjar. Xais, pollets i conillots són imatges comuns de la primavera.

Aquesta setmana farem una ullada al lloc on viuen els animals. Relacioneu els animals amb la seva casa.

Hive

Drey

Hill

Lair

Sett

Den

Earth

Holt

Nest

Warren

HOMES

Les solucions de la setmana anterior:

- *season*, ■ *winter*, ■ *summer*, ■ *temperatures*, ■ *equinox*, ■ *equal*, ■ *solstice*, ■ *longest*, ■ *warmer*, ■ *tilts*, ■ *bloom*, ■ *hay fever*, ■ *festivals*, ■ *Christian*, ■ *resurrection*, ■ *public*, ■ *symbol*, ■ *life*, ■ *decorate*, ■ *chocolate*.

MÚSICA

EL CLÀSSIC

Sagi Serra

STING

'Bring on the Night'

AM records, 1985

Després de la dissolució de The Police, el 1984, el líder del grup, Sting, no va tardar gaire a sorprendre el panorama musical amb un bon disc que deixava lleugerament de banda el so roquer característic de l'antiga banda per apropar-se a un so més jazzístic. Em refereixo al disc *The Dream of the Blue Turtles*, en què Sting va agrupar una colla de músics de reconeguda solvència jazzística: Branford Marsalis, saxo; Omar Hakim, bateria; Kenny Kirkland, teclats, i Darryl Jones, baix, i van fer un disc excel·lent amb molt bona acceptació tant pel públic com per la crítica. De la gira de concerts que va seguir a la publicació del disc el 1985, Sting va fer-ne un recull de gravacions a París, Roma i Arnhem i les va reunir en el doble disc *Bring on the Night* (és el títol d'una cançó del disc *Reggatta de Blanc* (1979) de The Police) amb els mateixos músics que havien gravat

The Dream of the Blue Turtles més les veus de Janice Pendarvis i Dolette McDonald. Dels 16 temes que conformen el disc, només tres coincideixen als dos discos. Tot i que no hi ha ni un sol tema per desmerèixer, "Moon over Bourbon Street" és tema d'obligada audició.

NOTES

Manel torna per sorpresa i editarà un EP a mig abril

Fa un parell de setmanes Manel va sorprendre a tothom publicant *L'amant malalta*, un senzill que va arribar de bracet amb un videoclip dirigit per Víctor Carrey ple de significat en temps de coronavirus. I aquesta setmana, de nou sense previ avís, hi han tornat i també han estrenat nou videoclip. Es tracta de *Tipus suite*, el segon avançament del que acabarà sent el primer EP del quartet que es publicarà el proper dia 16 d'abril en una edició limitada en vinil de set polzades. Aquest petit àlbum inclourà un tercer tema que de moment encara resta inèdit que es titularà *La jungla*. Pel que fa a *Tipus suite*, la cançó parteix del pop electrònic i juga amb distorsions a la veu i fins i tot acaba amb una espècie de rapejat final. El videoclip, rodat a

Felanitx, no té pèrdua. S'hi veu la banda amb vestits tradicionals de Mallorca (vegeu la fotografia) amb una ambientació folkie que contrasta i molt amb la sonoritat del tema. Les noves peces de Manel possiblement ja es podran escoltar en directe en el doble concert que la banda farà els dies 9 i 10 d'abril al Monumental Club de Barcelona. Més endavant, el quartet també serà a Lleida, Crevillent i, ja a l'estiu, tocaran de nou a Barcelona i a espais com el Fòrum Romà d'Empúries. L'any 2020 el grup barceloní estava en plena gira de presentació del seu darrer LP, *Per la bona gent*, quan van haver de fer canvi de plans per l'esclat del coronavirus. El seu últim concert abans del decret d'alarma va ser, precisament, a L'Atlàntida de Vic. A l'estiu van poder salvar algun concert però la gran majoria van acabar caient. Tant de bo aquest 2021, ara amb nou EP, hi hagi més sort.

EL TEST

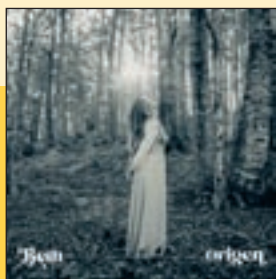
Judit Muñoz

Primer instrument que vas tocar? El piano. **Primer grup del qual vas formar part.** De clàssic, el Cor Cabirol; de modern, el Cor d'Obeses. **Primer bolo en directe.** Professionalment, fent una de les bruixes de *Dido & Aeneas* de Purcell. **Primer disc que et vas comprar?** Un de Cecilia Bartoli. **Quants discos tens?** No crec que superin la trentena. **Salva'n tres.** *Norma*, de Bellini; *Le nozze di Figaro*, de Mozart, i el primer del quartet de *barbershop* Ringmasters. **Grups (o músics) de capçalera.** Tizano Ferro, The Coors, Obeses... i de clàssic, Joyce DiDonato, Cecilia Bartoli, Diana Damrau... **Un concert (com a públic) per recordar.** La primera i única *Madame Butterfly* que he vist en directe.

NOVETATS DISCOGRÀFIQUES

Jordi Sunyer

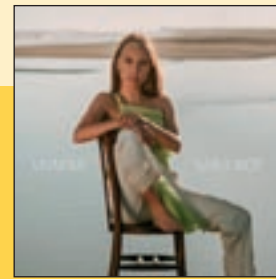
BETH
'Origen'

Després de gairebé vuit anys de silenci discogràfic, la bagenca Beth torna amb un nou àlbum amb 13 cançons marcades per melodies pop amb un toc d'electrònica que atrapen des de la primera escolta. Amb la seva veu característica, amb una mica de vellut i una engruna de rovell, Beth parla d'amors, desamors i ho fa en tres llengües, ja que hi ha peces en català, en castellà i també en anglès. La més llaminera és *Que tremolin els arbres*, una cançó rodona que encomana bon rotllo i que ens convida a viure en comunió amb la natura.

NURI TOTAL
'Ay madre'

Fins ara Nuri Total havia gravat discos i dissenyat espectacles adreçats sempre als més menuts. A *Ay madre* canvia el rumb i s'adreça sobretot als adults amb un llibre-disc amb 12 cançons que parlen sobre la maternitat. Les peces, amb un so molt folkie, alternen català i castellà i n'hi ha de tot tipus, des de tendres i entranyables (*El satèl·lit*, *Univers*, *moltes gràcies*) fins a d'altres amb molt sentit de l'humor (*Ja us ho fotreu*, *La gente pesada*). Com la maternitat real, vaja. Del disc físic en destaquen també les il·lustracions d'Aina Sallés. Una obra d'art.

SARA ROY
'A(mar)'

Debut en solitari de la manresana Sara Roy, coneguda per haver format part del grup de pop adolescent Macedònia (que aquests dies s'ha acomiadat definitivament dels escenaris) i per ser la companya sentimental de Miki Núñez. El disc té 11 peces, mescla català i castellà i està ple de referències marineres i també de lletres sobre estimació. El joc de paraules del títol, doncs, no és gratuït. La cançó estrella del treball segurament serà *Tot és més fàcil*, on canta a duet amb Miki Núñez. Per duets, però, el que fa amb Suu a *Desde la ventana*.

TECNOLOGIA

Arnau Jaumira

Eliminar la mala olor de la roba

Cada dia les olors amb què convivim s'impregnen a la roba i no marxen fins que no la rentem, encara que no tingui cap taca aparentment. Ara, però, tot pot començar a canviar. Almenys aquesta és la intenció de la multinacional Bosch, que ha anunciat que treu al mercat FreshUp, un dispositiu portàtil que asseguren que permet eliminar les olors de

les peces de roba sense necessitat de rentar-les. Fins i tot, portant-la posada.

L'aparell té la mida d'una funda rígida per a ulleres de sol. En el seu interior, però, la tecnologia li permet generar un plasma que asseguren que és capaç de descompondre les partícules que causen olors del dia a dia com el de menjar, tabac,

fums o suor. Com que no fa servir detergents, no desgasta la roba i des de la multinacional alemanya asseguren que n'hi ha prou de moure l'aparell per la peça de roba durant un temps d'entre trenta segons i dos minuts. L'aparell ja avisen que no serveix per eliminar taques de la roba ni elimina l'olor corporal.

De moment han començat (i ja acabat) una campanya de micromecenatge a Indiegogo que buscava atraure possibles inversors i alhora aficionats a les noves tecnologies. Estava limitat a 500 unitats, que es van esgotar en vuit dies.

La idea de Bosch passa per començar a comercialitzar el FreshUp a partir de finals del mes de maig amb un

preu de 249 euros. Inicialment, però, només disponible a Alemanya, Àustria i el Regne Unit. Esperen poder anunciar la disponibilitat en més països molt aviat.

Bosch presenta un aparell portàtil per eliminar les males olors de la roba en només un parell de minuts

Tot i que cada cop s'han fet més habituals els robots aspiradors, encara hi ha molta gent que fa servir l'aspiradora de mà. Un aparell que fa molts anys que existeix però que ha anat tenint actualitzacions i marques que hi aposten molt. Dyson és una marca molt present en aquest mercat juntament amb el de purificadors i sistemes de climatització. Ara, però, fan un pas més amb l'aspiradora Dyson V15 Detect.

De fet passa a ser el model insígnia de la marca després d'integrar-hi un sistema de detecció de pols a través de raigs làser. El funcionament és simple, el làser el que fa és il·luminar la pols a través de dos rajos làser que surten dels costats de l'aspiradora. Amb aquest làser serà molt senzill veure la pols que encara queda i poder fer-hi més èmfasi a l'hora de netejar. De fet ja hi ha moltes aspiradores que incorporen una petita il·luminació per veure per on estem

passant. Aquest model inclou, a més dels raigs làser, una pantalla LCD que ofereix informació a l'usuari. S'hi pot veure el tipus de partícules que recull, la bateria restant o l'entrada d'aire que té i per tant la capacitat d'aspiració.

Com la majoria de models de Dyson, és sense fils, en una sola peça, i la seva autonomia és d'uns 60 minuts amb un

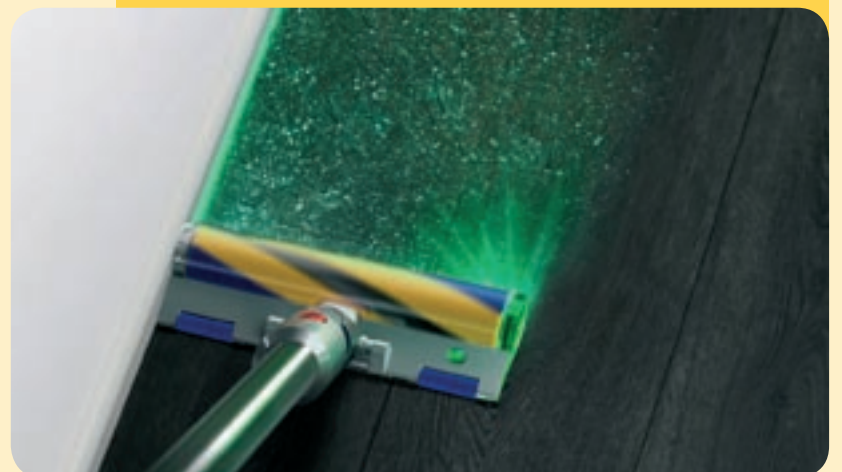
sola càrrega, que triga unes quatre hores i mitja a ser completa.

De moment només està disponible al mercat dels Estats Units amb un preu de 699.99 dòlars. És

a dir, segurament un producte que ara com ara és de gamma molt alta i que només es poden permetre els que realment en vulguin fer un ús intensiu. Dyson, però, ja ha creat una aspiradora de ciència-ficció.

La marca anglesa Dyson ha renovat el seu model insígnia que també disposa de pantalla LCD

Un aspirador amb visió làser

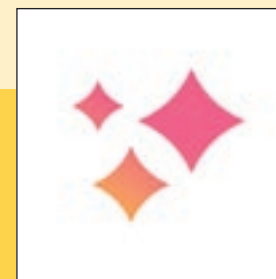
LES APPS DE LA SETMANA

WAKEOUT
iOS
Gratuïta

COOKING SIMULATOR
iOS i Android
Gratuïta

KIRAKIRA+
iOS i Android
1,09€ (App Store)

Apple la va escollir com a millor aplicació de l'any 2020, un any que va interrompre molts plans d'entrenament a molta gent i que ens va tornar més sedentaris. No és una aplicació de rutines ni programes llargs d'exercici. A Wakeout es fa el treball a través de petits exercicis divertits que es poden anar fent durant el dia. Que només tens 30 segons? Fes uns exercicis a la cuina amb dos brics de llet. Un entrenament al sofà? Posa't un coixí sota els turmells i aixeca les cames. A vegades el gimnàs es pot traslladar a la cuina, al gimnàs o a la feina.

T'agrada treballar sota pressió? Cooking Simulator és una aplicació ideal per posar-te en un entorn de pressió com una cuina professional treballant a tot drap. Jugant en primera persona, has de seguir pas per pas les receptes parant atenció a tots els detalls. L'estona de forn, la quantitat d'espècies... tot ha d'estar calculat. I sobretot sense perdre temps perquè els clients que ja omplen el restaurant no volen esperar més del compte. Caldrà que tinguis molt clar on ho tens tot per anar-ho a buscar ràpid i que no se't cremi res.

Les fotos que brillen sempre agraden especialment a molta gent. És el que proposa Kirakira+, que vol donar un toc d'originalitat a les nostres fotos i vídeos. L'aplicació es va publicar el 2015 però no va tenir un èxit sonat. Van passar un parell d'anys fins que va captar l'atenció de molta gent amb el seu efecte Twinkle. És un filtre força freqüent a Instagram i el seu ús per part d'alguns *influencers* la van tornar a fer escalar entre les aplicacions més utilitzades per retoc de fotografia. Els mateixos desenvolupadors han tret bokeh+ fa un any per efectes de desenfocament.

ECONOMIA

ELS PARQUETS

Joan Carles Arredondo / @joancarredondo

TURISME I RECONVERSIÓ

Arribada la Setmana Santa, el sector turístic intenta prendre oxigen a partir de *l'aire* que les autoritats sanitàries han estat disposades a concedir-li, després de mesos de restriccions que han convertit l'hostaleria i la restauració en els sectors més castigats per la crisi econòmica derivada de la pandèmia de la Covid-19. Oxigen que, donades encara les situacions de confinaments perimetrals amb la resta de la península i les previsibles restriccions de mobilitat internacional, serà encara de mínims per a un sector que, almenys abans de la pandèmia, representava un 12% del PIB català i un 13% de la població ocupada.

L'impacte de la Covid per al sector ha estat dramàtic. Hi ha hagut un 80% menys de visitants (de 19 milions a només tres), que han gastat un 82% menys. Per descomptat, el sector no ha tingut la culpa que la pandèmia hagi imposat unes grans restriccions a la mobilitat i, per tant, atribuir-li la responsabilitat pròpia en aquest context seria d'una gran injustícia.

Això no ha de desviar l'atenció que quan arribi la represa, que cal esperar que arribarà i que serà properament, el sector presentava un seguit de disfuncions que s'han vist agreujades pels efectes de la pandèmia. El debat sobre el model turístic que s'estava imposant ja era present abans de la Covid i el temps transcorregut amb un sector pràcticament paralitzat ha passat més entre reivindicacions d'ajuts que entre redefinicions de model. És legítim que en una situació de gran tensió financera els sectors busquin vies per garantir-se la supervivència immediata, però la conseqüència és que el debat públic ha estat més centrat en les demandes de suport vital que en l'endemà de la pandèmia.

El debat sobre aquest endemà és necessari. I més si es té present que durant els últims mesos sí que hi ha hagut alguns moviments, més silenciosos que la constant apel·lació a reobrir restaurants a determinades hores i les peticions d'ajut. Per exemple, una dotzena de municipis de destinació tradicionalment coneguda com a "sol i platja", com és el cas de les catalanes de Lloret de Mar o Salou, han

presentat el que s'anomena com a manifestació d'interès per optar als fons europeus Next Generation. La iniciativa, a la qual s'han unit grans cadenes hoteleres i algunes petites i mitjanes empreses turístiques, opta a recollir 2.000 milions d'euros d'aquests fons.

Benvingudes siguin les iniciatives que portin a modificacions a un sector que ha evolucionat més aviat poc en els últims cinquanta anys per tenir com a resultat un turisme molt concentrat en determinades èpoques de l'any, que requereixen de grans dotacions en infraestructures per cobrir demandes amb un espai temporal reduït als mesos d'estiu. Grans infraestructures amb forts impactes urbanístics, paisatgístics i ambientals i amb derivades econòmiques com una dotació laboral amb una elevada temporalitat i altament precaritzada en termes salarials i de condicions de treball.

La reflexió sobre la necessitat de canviar de model no és nova. Ja fa anys que la voracitat constructora ha provocat tensions amb sectors de població que reivindicaven el manteniment paisatgístic perquè, en el fons, aquest acabaria sent un patrimoni per al futur. És ara quan les poblacions

on s'han produït algunes actuacions urbanístiques que freguen l'aberració parlen obertament de la necessitat de recuperar un patrimoni paisatgístic i mediam-

biental, posar en valor la història i fer actuacions que permetin que el negoci deixi de tenir l'estacionalitat estival que l'ha caracteritzat fins ara. En aquests termes s'expressava recentment, per exemple, l'alcalde de Salou, Pere Granados, en unes jornades sobre el sector que patrocinava Exceltur, una entitat que aplega alguns dels grans operadors turístics de l'Estat. Operadors, d'altra banda, que han estat grans subministradors de visitants atrets per unes ofertes *low-cost* que tenien poc a veure amb els valors que ara, quan han vingut mal dades, el sector s'apressa a reivindicar.

El pes en l'economia ha estat fins ara un argument que ha permès al sector turístic avançar en el seu camí, amb l'única demanda a les administracions que els deixin fer la seva. Per exemple, en els governs de l'època de José Luis Rodríguez Zapatero es va impulsar el que s'anomenava Pla Qualifica que ja apuntava cap a un canvi de model turístic. Però la crisi, primer, i el bon moment que va viure el sector de sol i platja en part per les tensions que hi havia en alguns dels països mediterranis competidors el van acabar desvirtuant.

El primer pas, la reflexió sobre la dificultat de mantenir aquest model turístic, està fet. Caldrà que l'exemple s'estengui i que la pressió que suposa que un sector que representa el 12% de l'economia i el 13% de l'ocupació no distregui d'un objectiu de generar un turisme menys depredador del que hauria de ser el seu principal aliat, el patrimoni cultural i el paisatge. Rebre visitants amb més poder adquisitiu, que valora més el paisatge i l'oferta cultural, potser tindrà repercussions estadístiques en forma de menys turistes. Però els empresaris més conscients sempre avisen que són més importants els marges que la facturació total i aquest és l'interruptor que ha d'encendre el canvi.

En les reflexions sobre el model, els especialistes demanen que els canvis tinguin la complicitat del sector públic. Una complicitat que, finalment, hauria de tenir un retorn, en forma d'un sector amb més capacitat de pagar bons salaris i oferir condicions laborals dignes als seus treballadors. El canvi de model també hauria d'afectar un enfocament en què els beneficis tinguin una bona redistribució.

INDICADORS

Menys vehicles produïts

La producció de vehicles a l'Estat al febrer es va reduir un 17,3% respecte al mateix mes de l'any passat, fins a les 217.065 unitats, segons dades de la patronal Anfac, que ha atribuït aquestes dades a la menor demanda dels mercats espanyol i europeu i l'escassetat de microxips. En l'acumulat dels dos primers mesos, la producció ha caigut un 13,4%, fins a les 435.266 unitats.

Pensions revaloritzades

L'import de les pensions a Catalunya ha crescut un 2,4% interanual al març, fins a 1.069,7 euros anuals, segons les dades publicades pel Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions. En total, s'han abonat 1,7 milions de pensions, un 17,7% sobre el total de l'Estat. El nombre total de prestacions ha augmentat un 0,3% respecte al mateix mes de l'any passat. L'import mitjà creix en 40 euros.

ALEGRIA INTERIOR

Antoni Lacueva, antoni@mindfulness-barcelona.com

El model ABC bàsic del malestar emocional

Amb la pràctica de *mindfulness* ens adonem que la interpretació dels fets té un paper fonamental en la determinació de l'estat d'ànim.

Entendre això resulta de molta utilitat en la vida de molts de nosaltres per superar dificultats en la vida quotidiana.

Aquest vincle entre interpretacions o pensaments sobre el que passa és un punt de partida clau per poder abordar la dificultat emocional amb què de vegades ens trobem.

La pràctica de *mindfulness* o l'anomenada atenció conscient ens permet discernir la manera en què les reaccions emocionals solen ser el producte de la nostra interpretació dels esdeveniments.

Així que les nostres emocions són el resultat d'una situació seguida d'una interpretació.

Aquest és el model ABC bàsic del malestar emocional. Sovint ens trobem en una situació A i vam acabar amb un sentiment o emoció C, les dues realitats de les quals som més conscients, sense donar-nos normalment compte del pensament B que les vincula.

És com si per sota de llindar de la nostra consciència discorregueren un flux de pensaments dels quals no ens adonem i aquests pensaments acaben determinant, sobretot quan estem deprimits o amb cert baix estat anímic, l'emoció que experimentem i la seva intensitat.

Mindfulness, la pràctica de l'atenció plena, permet abordar i tractar de respondre adequadament a aquesta mena de diàleg intern, i encara que a l'inici pot semblar difícil, com en tot, la pràctica amb paciència i confiança el converteix en senzill.

El diàleg intern, aquest parlar amb nosaltres mateixos, proporciona una interpretació de la nostra experiència i pot desencadenar sense que ho advertim tota una història sobre el que succeeix en el nostre món particular.

És important veure els pensaments com el que són, pensaments.

Com més gran sigui la nostra consciència de la interpretació, més gran serà la nostra possibilitat d'elecció i la nostra llibertat, i menys probable serà que ens convertim en víctimes dels pensaments o associacions automàtiques, negatius o de baixa qualitat.

La diversitat d'interpretacions d'una situació vista des d'una posició de suspendre el judici immediat i d'amplitud i curiositat evidencia que la nostra interpretació dels esdeveniments reflecteix tant la situació objectiva, la part descriptiva del fet, com el que nosaltres hi hem afegit, la història que ens hem explicat.

Adonar-nos que la interpretació d'una situació pot variar posa en relleu que els pensaments no són fets.

Antoni Lacueva, president de l'Associació Professional d'Instructors de Mindfulness-MBSR

L'HORÒSCOP

Roser Bona

Del 02-04-2021 al 08-04-2021

ÀRIES (Del 21 de març al 20 d'abril)

Si vens d'una etapa silenciosa, recuperes la necessitat de fer valer la teva opinió. Fas autocrítica i intentes ser més assertiu. Retrobament amb una persona que viu lluny.

TAURE (Del 21 d'abril al 20 de maig)

Amb Mercuri a Casa XII, vius un període de més reserva i et mostres una mica desconfiat amb el teu entorn. Converses seductores amb algú que t'agrada i que es fan d'amagat.

BESSONS (Del 21 de maig al 21 de juny)

Dissenyes el futur mentalment i imagines com vols viure'l des d'ara. Dies per viure alguna trobada molt desitjada amb els amics. Amb la parella parles de treballar plegats.

CRANC (Del 22 de juny al 21 de juliol)

El sector de la salut inclina a haver de posar algun límit. Evita cercar evasions que enverinin el teu cos. Vols formar-te, però no acabes de decidir què vols estudiar.

LLEÓ (Del 22 de juliol al 23 d'agost)

Et plantejes fer una escapada en bona companyia. Atracció amb una persona, que també és signe de foc. Si havies deixat de fer esport, et ve de gust tornar a practicar-lo.

VERGE (Del 24 d'agost al 23 de setembre)

Si has de signar documents importants, fixa't bé en el que acceptes. Una amistat pot declarar-se, però tu ja t'ho esperes. Un dels teus fills pot fer-te un bonic regal.

BALANÇA (Del 24 de setembre al 23 d'octubre)

Obligacions vers els fills poden fer-te cancel·lar els plans festius, però tot arribarà. Bon moment per fer-te escoltar, tens les coses clares i t'expresses amb serenitat.

ESCORPÍ (Del 24 d'octubre al 22 de novembre)

Bon moment pel que fa a la feina, amb la conjunció Sol/Venus. Si hi havia tensions en aquest sector, les coses es calmen i fins i tot pot haver-hi millores salarials.

SAGITARI (Del 23 de novembre al 21 de desembre)

Mart transitant per Casa VII pot portar algun moment tens amb els altres en general. Algú pot parlar massa i ofendre't. Mira de ser clar però també assertiu, no posis més llenya al foc.

CAPRICORN (Del 22 de desembre al 20 de gener)

Et pots sentir força envaït pels altres. Compta fins a deu abans de reaccionar. Si reflexiones, trobaràs la solució. A la feina es pot donar un malentès amb un company.

AQUARI (Del 21 de gener al 19 de febrer)

Mercuri a Casa III inclina a fer més desplaçaments. Possiblement passis per la llibreria i compis un exemplar interessant. Si sou diversos germans, feu una trobada comú.

PEIXOS (Del 20 de febrer al 20 de març)

Mous fitxa per obtenir més ingressos estables. Un germà podria proposar-te un negoci en comú. Augmenta la seguretat en tu mateix i dones senyals a una persona que t'atrau.

CINEMA

LA CRÍTICA DE LA SETMANA

Joan Millaret Valls

'Nomadland'

De Chloé Zhao

Les caravanes de la ira

Nomadland, de Chloé Zhao, cineasta responsable també del guió adaptat per a la gran pantalla a partir del llibre *País nómada*, de Jessica Bruder, explica l'amarga història de Fern (Frances McDormand), forçada a emigrar amb la seva camioneta després de la mort del marit i del tancament d'una explotació minera que ha arruïnat Empire, a Nevada, poble convertit ara en un població fantasma. Fern deixa enrere una ciutat morta, però per més quilòmetres que faci mai serà capaç d'escapar de tant dolor sofert. *Nomadland* esdevé una pel·lícula de carretera en què Fern inicia un perible deambulatori forçada a buscar feines estacionals i precàries davant de la impossibilitat de jubilar-se amb una pensió digna.

Aquesta *road movie* protagonitzada pels desafortunats del sistema, éssers colpejats per la darrera crisi, que s'arremolinen al voltant d'un foc d'acampada i s'expliquen les seves vivències, ens connecta, d'alguna manera, amb aquells migrants temporers de la depressió americana dels anys 30 reflectits a *El raïm de la ira*, de John Steinbeck, i la memorable adaptació cinematogràfica que en va fer John Ford l'any 1940. En un paisatge de *western*, reforçat per l'horitzontalitat del format *scope*, la camioneta esdevé la tartana dels pioners de les pel·lícules de l'Oest.

La rulot de Fern és una caseta mòbil, una cabana que pots plantar en qualsevol racó,

sempre que et deixin, per tal d'estalviar-te el lloguer d'un habitacle impossible de pagar. Nòmades moderns que imiten en certa manera l'estil de vida dels assentaments intemporals dels gitanos. Chloé Zhao imprimeix una realització austera i diàfana que beu sobretot del registre documental, filmant punts de trobada reals, personatges autèntics que acumulen diferents revessos de la vida en les seves rebregades carns. D'altra banda, *Nomadland* reposa bàsicament sobre les espatlles cansades i el rostre adust de Frances McDormand, que ens regala una nova interpretació escruixidora.

L'actriu nord-americana, també en tasques de producció aquí, és nominada de nou com a millor interpretació femenina als Oscars. Seria el tercer després d'haver conquerit el preuat guardó en sengles ocasions per *Fargo* (1996) i *Tres anuncis en las afueras* (2019). Entre la resta de repartiment trobem David Strathairn (*Bona nit, i bona sort*), en el paper de viatger nómada que finalment es veu temptat pel caliu d'una llar fixa. Però sobretot tenim gent de la diàspora real que s'interpreten a si mateixos com Swankie, Bob Wells i Linda May, que ja eren protagonistes en el llibre de la periodista Jessica Bruder que ha donat peu al film. *Nomadland* està nominada també a cinc Oscars més, entre ells millor pel·lícula i millor directora, convertint-se en una de les clares favorites d'aquesta edició.

OFERTA CULTURAL

V. Bigas / T. Terradas

Comèdia amb Mercè Arànega al Teatre Auditori de Granollers

'Els gossos', de la Sala Trono i el Festival Grec de Barcelona. Teatre Auditori de Granollers. Dissabte, 3 d'abril, 20.00h. Aquest espectacle teatral narra una celebració familiar en què es destapa un autèntic laberint de secrets, enterrats en l'ànima fosca de la quotidianitat. Els protagonistes es qüestionen la seva vida, amb preguntes lligades a les seves aspiracions vitals.

'Fenomen', a Sant Esteve

'Fenomen', de Quim Girón i Moon Ribas. Teatre Pare Casals de Sant Esteve de Palautordera. Diumenge, 4 d'abril, 19h. Aquest projecte és la primera col·laboració artística entre Quim Girón, artista de circ contemporani, i Moon Ribas, coreògrafa ciborg, on investiguen com portar els fenòmens naturals a l'escenari.

Arrenca l'Embarcador del Ter

Aquest abril cada guitarra val per mil. Embarcador del Ter, Manlleu. Dijous, 1; divendres, 2; dissabte, 3, i diumenge, 4. 12h. L'Embarcador del Ter comença la temporada amb vermuts musicals, amb la presència de Canela'n Drama (dijous), Las Rubias (divendres), Marta Roma i Magalí Sare (dissabte) i Cellomood (diumenge).

CINECLUB

CINECLUB VIC
6 d'abril, 20h
L'Atlàntida
VO subtitulada

'Midsommar'

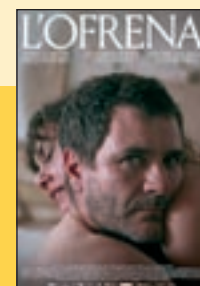
EUA-Suècia, 2019. Dir.: Ari Aster. Després de patir una experiència tràgica, la Dani decideix visitar amb la seva parella i els seus companys d'escola el Midsommar, un festival d'estiu que se celebra cada 90 anys a Suècia. Amb la intenció d'estudiar la seva cultura i aquesta festa tan especial, es veuran cada vegada més implicats en la seva celebració, fins al punt de posar en perill les seves vides.

AC GRANOLLERS
2, 4 i 5 d'abril, 19h
Cinema Edison
VO subtitulada

'Y llovieron pájaros'

Canadà, 2019. Dir.: Louise Archambault. És la història de tres avis que han decidit retirar-se del món i viure als boscos del Canadà. Mentre un gran incendi amenaça la regió, arriba al seu amagatall una jove fotògrafa que busca un tal Boychuck. I no és l'única. Poc després, una dona de més de 80 anys esvalotarà les seves vides. Quelcom extraordinari sorgirà entre tots ells.

CINECLUB BIGUES
3 d'abril, 20h
Teatre Auditori
Polivalent

'L'ofrena'

Catalunya, 2020. Dir.: Ventura Durall. Violeta és una reputada psiquiatra que rep la inesperada visita a la seva consulta de Rita. Es tracta de la dona de Jan, un amor d'adolescència que va marcar la vida de Violeta després d'abandonar-la de manera traumàtica vint anys enrere. El que desconeix és que la visita de Rita és el primer pas de Jan per intentar reescriure la seva història.

CINEMES

DIGIMON ADVENTURE:
LAST EVOLUTION KIZUNA

Japó 2020. Dir. Tomohisa Taguchi. Animació. Aquest nou lliurament de la saga Digimon busca donar un tancament a la història original, posant l'accent en la relació de Tai i Agumon i presentant-nos la cinta com la seva última aventura junts. L'amistat entre el nen triat i el seu digimon promet ser el centre de la trama de la pel·lícula, amb Tai assegurant a Agumon que "sempre estarem junts".

EL AGENTE TOPO

Chile 2020. Dir. Maite Alberdi. Amb Sergio Chamy i Rómulo Aitken. Documental. Sergio és un espia xilè. O una cosa semblant. I és que se li ha ofert aquesta feina després d'un càsting organitzat pel detectiu Rómulo, un investigador privat que necessita un talp creïble per infiltrar-se en una llar de jubilats. La client de Rómulo, una filla d'una resident, sospita que la seva mare podria estar sent maltractada, per la qual cosa

el contracta per descobrir què és exactament el que està passant a la residència. Sergio, no obstant això, té 83 anys i no és precisament l'agent 007, de manera que no li resulta gens fàcil aprendre a manejar la tecnologia i la metodologia d'espionatge. Mentre tracta de recol·lectar proves, Sergio fa amistat amb alguns dels jubilats i s'adona que la suposada terrible veritat que buscava no té absolutament res a veure amb el que tant ell com Rómulo havien sospitat.

GODZILLA VS KONG

EUA 2021. Dir. Adam Wingard. Amb Kyle Chandler. Ciència-ficció. Godzilla i Kong, dues de les forces més poderoses d'un planeta habitat per tota mena d'aterridores criatures, s'enfronten en un espectacular combat que sacseja els fonaments de la humanitat. Monarch s'embarca en una missió d'alt risc i posa rumb cap a territoris inexplorats per descobrir els orígens d'aquests dos titans, en un últim esforç per tractar de salvar dues bèsties que semblen tenir les hores comptades sobre la faç de la Terra.

LOS TRADUCTORES

França 2019. Dir. Régis Roinsard. Amb Lambert Wilson i Olga Kurylenko. Thriller. Nou traductors, de nou nacionalitats diferents,

són contractats per traduir l'últim llibre d'una trilogia, per la qual cosa han de romandre en un búnquer de luxe sense contacte amb el món exterior. Quan les primeres 10 pàgines del manuscrit apareixen publicades en línia, el treball somiat es converteix en un malson; el lladre és un d'ells i l'editor farà el que sigui necessari per desemmascarar-lo.

MONSTER HUNTER

EUA 2020. Dir. Paul W.S. Anderson. Amb Milla Jovovich i Tony Jaa. Acció. Després del nostre món n'hi ha un altre: un món de monstres perillosos i poderosos que governen els seus dominis amb una ferocitat mortal. Quan la tinenta Artemis i els seus lleials soldats són transportats del nostre món al nou món, la impertorbable tinenta rep el cop de la seva vida. En la seva desesperada batalla per sobreviure contra enormes enemics amb poders increïbles i atacs imparables i repugnants, Artemis s'unirà a un home misteriós que ha trobat la manera de defensar-se.

NOMADLAND

EUA 202. Dir. Chloé Zhao. Amb Frances McDormand, Linda May i David Strathairn. Drama. Una dona, després de perdre-ho tot durant la recessió, s'embarca en un viatge cap a l'Oest americà vivint com una nòmada en una caravana. Després del col·lapse

econòmic que va afectar també la seva ciutat a la zona rural de Nevada, Fern agafa la seva camioneta i comença a explorar una vida fora de la societat convencional com a nòmada moderna.

RAYA Y EL ÚLTIMO DRAGÓN

EUA 2021. Dir. Paul Briggs i Dean Wellins. Animació. Ambientada en el sud-est asiàtic, la cinta segueix la història de Raya, una nena d'un gran esperit aventurer que viu en un regne anomenat Kumandra. Aquest llunyà i recòndit territori està habitat per una civilització mil·lenària. Cinc són els clans que formen aquesta terra coneguda com la del drac i Raya, amb l'objectiu de retornar l'equilibri a la seva terra, serà l'encarregada de trobar l'últim dels dracs en l'aventura més gran de la seva vida.

RUEGA POR NOSOTROS

EUA 2021. Dir. Evan Spiliotopoulos. Amb Jeffrey Dean Morgan i Cary Elwes. Terror. Un periodista en hores baixes descobreix una sèrie d'aparents miracles d'una jove que diu haver estat visitada per la Mare de Déu, miracles esdevinguts en un petit poble de Nova Anglaterra. El periodista intentarà tenir l'exclusiva de la història per

retornar la seva carrera a la fama. El que desconeix és que aquests miracles amaguen una cara molt més fosca del que ell creia.

TOM Y JERRY

EUA 2020. Dir. Tim Story. Amb Cloë Moretz. Animació. Tom i Jerry, el gat i el ratolí més populars de la història de l'animació, es retroben. Però aquesta nova adaptació és en una ubicació diferent, ja que Jerry s'ha instal·lat al millor hotel de Nova York, que està preparant "les noces del segle". L'arribada del ratolí causa certs inconvenients que poden arruïnar aquest gran esdeveniment. Per això, Kayla, la planificadora de l'acte, decideix contractar Tom per atrapar Jerry. D'aquesta manera, comença una batalla sense límits entre el gat i el ratolí que podria destruir la carrera de Kayla, les noces i, fins i tot, l'hotel. Mescla d'imatge real i animació.

UN EFECTO ÓPTICO

Espanya 2020. Dir. Juan Cavestany. Amb Carmen Machi i Pepón Nieto. Comèdia. Alfredo i Teresa són un matrimoni de Burgos que viatja a Nova York amb la intenció de desconnectar i fer tots els plans que surten a la guia. Però només d'aterrar comencen a percebre senyals, subtils i no tant, que en realitat no són a la ciutat que els van vendre a l'agència. On són doncs?

CARTELLERA

CAMPRODON		Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Casal Camprodoní	El artista anónimo	17.00 i 20.00	-	-	-	-
	Minari. Historia de mi familia	-	17.00 i 20.00	20.00	17.00 i 20.00	17.00 i 20.00
	Raya y el último dragón	-	-	17.00	-	-
RIBES DE FRESER		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns	
Catalunya	Mi obra maestra	-	19.00	-	-	
RIPOLL		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns	
Comtal	Tom y Jerry	17.15	-	17.15	-	
	Minari. Historia de mi familia	19.30	19.30	19.30	19.30	
	Tom i Jerry	-	17.15	-	17.15	
TORELLÓ		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dijous	
El Casal	La mujer de la montaña	-	-	-	19.30	
VIC		Dissabte	Diumenge	Dimarts	Dijous	
L'Atlàntida	Supa Modo	-	17.00	-	-	
	Midsommar (VOSC)	-	-	20.00 (Cineclub Vic)	-	

VIC		Dijous i divendres	Dissabte i diumenge	Dilluns	Dt., dc. i dj.
Sucre	Ruega por nosotros	16.25	11.40 (dg.) i 16.25	16.25	20.20
	El agente topo	17.15, 18.55 i 20.35	17.15, 18.55 i 20.35	17.15, 18.55 i 20.35	18.55 i 20.35
	Tom i Jerry	16.15 i 19.45	11.40 (dg.), 16.15 i 19.45	16.15 i 19.45	18.15 (dj.) i 19.15
	Tom y Jerry	11.40 (dv.), 15.40 i 18.20	11.40 (ds.), 12.00 (dg.), 13.50 (dg.), 15.40 i 18.20	11.40, 15.40 i 18.20	-
	Godzilla vs Kong	11.30 (dv.), 13.35 (dv.) 16.05, 17.35 i 18.20	11.30, 11.45 (dg.), 13.35 (ds.), 13.45 (dg.), 16.05, 17.35, 18.20 i 20.05	11.30, 13.35, 16.05, 17.35, 18.20 i 20.05	18.20 i 20.05
	Monster Hunter	15.45 i 17.45	11.40 (dg.), 15.45 i 17.45	15.45 i 17.45	18.05 (dj.) i 18.20 (dt. i dc.)
	Nomadland	15.50, 17.55 i 20.00	15.50, 17.55 i 20.00	15.50, 17.55 i 20.00	17.55 i 20.00
	Nomadland (VOSE)	20.10	20.10	20.10	20.10
	Los traductores	20.15	20.15	20.15	20.10
	Inmune	15.35	15.35	15.35	17.35
	Relic	20.30	20.30	20.30	20.30
	Minari. Historia de mi familia	18.10 i 20.20	18.10 i 20.20	18.10 i 20.20	18.10
	Raya i l'últim drac	15.55	11.50 (dg.) i 15.55	15.55	-
	Raya y el último dragón (3D)	13.45 (dv.) i 18.00	11.20 (dg.), 13.45 (ds.) i 18.00	13.45 i 18.00	18.00

CARDEDEU		Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
L'Esbarjo	Oeconomia	20.00 (Documental del mes)	-	-	-
	El profesor persa	-	-	20.00	19.00

LA GARRIGA		Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Alhambra	Raya i l'últim drac	18.00	16.00	16.00	16.00	-
	La pasión del arte	-	20.00	-	-	-
	Nomadland	20.00	18.00	19.45	18.00 (VOSE)	19.30
	Un efecto óptico	-	-	18.00	20.15	-
	Harry Potter y el cáliz de fuego	-	-	-	11.30	16.30

GRANOLLERS		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Edison	Y llovieron pájaros	19.00 (VOSE)	18.00	19.00 (VOSE)	19.00 (VOSE)

GRANOLLERS		De dijous a dijous (divendres, diumenge i dilluns matinal)
Ocine	Tom y Jerry	11.30, 15.45, 17.45 i 19.45 / 12.00, 16.15 i 18.15 / 16.45
	Monster Hunter (Atmos)	11.45, 16.00, 18.00 i 20.00
	Los Croods 2 (...) (Atmos)	12.00 i 16.10
	Godzilla vs Kong	18.15 / 17.15 i 19.30 / 11.45 i 16.15 / 11.30, 17.45 i 20.00 / 12.00 i 15.45
	Un efecto óptico	20.30
	Relic	20.15
	Trolls 2: Gira Mundial	11.30 i 16.00
	Digimon Adventure: Last (...)	17.50
	Pequeños detalles	19.45
	Nomadland	11.45, 15.50, 18.00 i 20.05
	Zapatos rojos y los siete trolls	11.30 i 15.30
	En guerra con mi abuelo	18.30
	El padre	20.20
	La maldición de Lake Manor	15.45
	Hasta el cielo	17.50
	Los traductores	20.10 / 16.00
	Las niñas	11.30
	Los Croods 2: una nueva era	18.00
	Minari. Historia de mi familia	19.45
	Libertad	11.30
	Inmune	18.40 i 20.20
Ruega por nosotros	11.45, 16.00, 18.00 i 20.00	

PASSATEMPS

MOTS ENCREUATS

Pau Vidal

1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												

HORIZONTALS: 1. Escandir ela ela e te erra e jota a erra. Parets de l'hangar / 2. Part dels calerons, per tunejar el cotxe. Enzím proteic amb nom d'empresa de pixum / 3. Dos quarts de vuit. Enfosquiment de les figures del dibuix. Totes les nits menys una / 4. Com a situació no entra en la normalitat. Remullada com un xop a la sopa / 5. És un espia que s'ha colat a l'entalpia. Solen ser bons companys de viatge / 6. Un gram i gràcies. Perjudicar com un bord de pel·li americana. Estan en consonància amb les abadies / 7. Perviuré en la inversió. Tot i causar una estranya forma de virió, és material molt preuat / 8. Els veïns el veneren pel seu alt contingut en sang. Cullerot de fusta del baró mequinensà / 9. Introduït a la manera de l'olor. És domini del Líban / 10. A taula és ben poca cosa, però al llit fa molta nosa. Aquesta, més que nosa, el que fa és ràbia / 11. De la truja a can Pujol. Veu en el cul de l'amo un cucurutxo. Un altre gram i de res / 12. Tant els germans com els pares són molt educatius. Com que està a la fresca incita al pecat / 13. Una mena de pandereta enganxada a la paret. No en treuràs l'aigua clara, d'aquests.

VERTICALS: 1. Neteges a conseqüència de les gomes. Felí molt amant de l'esport / 2. O s'hi arriba en missió espacial o per distracció. Rapinyar i dir-ho cantant / 3. El doble de setze. Gastades com les velles de Brighton. Allunyen tota preocupació / 4. Enganyar un francès emborratxant-lo. O és per llogar una barca o per escapçar un monòlit / 5. En Mora amb mitja armadura i una escombra al cap. Morros de peis / 6. A la tercera va la segona. Vehicle protegit amb un contracte d'executiu de banca. Hidrocarbur present a totes les vetes / 7. Hi queda la bandera, però no pels que l'hi tenen. S'eleven al cel com nuvolets d'alcohol / 8. Àrea de tres quarts. Reflectida amb iridescència. Aquí sense responsables / 9. Aconsegueixo escuar els reis valencians. Misses democràtiques, car depenen dels vots / 10. Cura i atenció del vigatà allà on vol. O és al Sahara o a la carretera de Castelldefels / 11. Limiten els herois. Mantenen els ormejos submergits tot recitant-los versos. A la cua i al cul / 12. Arreplegui tota l'escampadissa. Residu obtingut després d'exprémer al màxim la bagassa.

SUDOKUS

AMIC

Dificultat: mitjana

Ompliu la quadrícula de 9x9 caselles dividides en subquadrícules de 3x3 amb les xifres de l'1 al 9. No s'ha de repetir cap xifra en una mateixa fila, columna o subquadrícula.

	6		8	5		2		
		4	3		2	6		
	5		4		7			
	3		6				8	
		7					5	2
5			7			3	6	
7	1					4		
2	9		5	4	8		7	
	8							

Dificultat: difícil

		4	9			6		
5								7
9			3		8		4	
		3		1	6		2	
	4							8
1				4		7	5	
2			7	3				4
	9			2	5	8	3	
				8	4			

SOLUCIONS

4	8	6	2	7	1	5	3	9
2	9	3	5	4	8	1	7	6
7	1	5	9	3	6	4	2	8
5	2	8	7	9	4	3	6	1
6	4	7	1	8	3	9	5	2
1	3	9	6	2	5	7	8	4
9	5	2	4	6	7	8	1	3
8	7	4	3	1	2	6	9	5
3	6	1	8	5	9	2	4	7

Dificultat: mitjana

3	5	6	1	8	4	9	7	2
4	9	7	6	2	5	8	3	1
2	8	1	7	3	9	5	6	4
1	2	9	8	4	3	7	5	6
6	4	5	2	9	7	3	1	8
8	7	3	5	1	6	4	2	9
9	6	2	3	7	8	1	4	5
5	3	8	4	6	1	2	9	7
7	1	4	9	5	2	6	8	3

Dificultat: difícil

A	R	E	T	E	V	A	S	I	U	S
M	A	R	I	S	T	A	E	S	C	A
U	J	L	E	P	A	V	A	L	L	E
P	E	S	O	L	O	O	L	O	L	A
P	E	N	E	T	R	A	T	L	B	
S	A	N	U	D	I	V	A	L	A	
E	R	A	R	U	D	I	V	A	L	
G	D	A	M	N	A	R	B	D	S	
T	A	L	P	I	D	I	O	M	E	S
A	N	O	M	A	L	A	X	O	P	A
V	U	M	B	R	E	I	G	O	M	A
A	L	E	R	O	U	R	E	A	S	A
L	L	E	T	R	E	J	A	R	H	R